

KÉPPÁRBESZÉD

■ A hat évvel ezelőtt, a *Híd* folyóirat köré tömörülő, fiatalokból alakult Híd Kör mára olyan erős alkotói csoporttá fejlődött, amely hatványozottan van jelen a vajdasági kulturális köztudatban, de egyre inkább a határainkon túl is. A Híd Kör számos irodalmi és kulturális rendezvényt szervez, mint amilyen a 2012 óta rendszeresen jelentkező *Olvass be!* elnevezésű kritikustusa, a *KulturPass* nevű irodalmi ismeretterjesztő rendezvény, az *Olvasatok* című humántudományi előadássorozat, a szerb–magyar irodalmi kapcsolatokat felpezsdítő *TranSsportőrök*, valamint a hasonló céllal életre hívott *Szenteleky–Leskovac műfordítótábor*.

Munkánk során felfigyeltünk arra, hogy az olyan ünnepélyes alkalmak, mint a *Szenteleky Napok*, a *Híd* hagyományos évzáró rendezvénye vagy a *Kanizsai Írótabor* egyaránt lehetőséget biztosítanak a képzőművészet és az irodalom napjainkban ritkán tapasztalható, egyidejű jelenlétére. Elég azonban az *Új Symposion* legendás nemzedékeire gondolnunk, és világossá válik, milyen természetes, egyúttal kivételes alkalom kép és szöveg fuzionált megjelenése, a különböző művészeti ágaknak a kultúra mindennapjaiban történő összefonódása, egymást megtermékenyítő jelenléte. A bennünket megelőző generációk példái szemléltették, hogy tagjaik számtalan alkalommal alkottak közösen, gondolkodtak együtt, egymás alkotásait pedig nem csupán műkedvelőkként, de értő és kritikus közönségként fogadták be, elég csupán Tolnai Ottó *A meztelen bohóc* című, képzőművészeti esszét tartalmazó kötetére utalnunk.

Az ilyen típusú együtt létezés jelentőségének felismerése vezetett bennünket ahhoz, hogy a 2014-es évben a Forum Könyvkiadó gondozásában megjelent, a vajdasági magyar kortárs költészet létezéséről és tendenciáiról számot adó Antalovics Péter *Örökszoba* című és Benedek Miklós *Mintha emberekből állna* című kötetének anyaga ne csupán textuálisan, hanem vizuálisan is megragadhatóvá váljék. Úgy gondoltuk, ha létezik egy fiatal írókból, irodalmárokból álló csoportosulás, szükség és igény mutatkozhat vele párhuzamosan egy képzőművészekből felépülő szerveződésre is, amely nemes egyszerűséggel a Híd Kör Art nevet kapta. Jelen pillanatban tizenöt fiatal, szinte kivétel nélkül művészeti akadémiát végzett vagy még ott tanuló képzőművész alkotja a csoportot: Bacsa Melinda, Bicskei Anikó, Blaskó Árpád, Faragó Orsolya, Horvát Lívია, Klájó Adrián, Kozma Laura, Mészáros Nóra, Munjin Andrea, Pesti Emma, Raffai Ingrid, Szalma Gábor, Szeñti Lilla, Tóth Alisa, Vass Szabolcs.

Célunk elsősorban a kreatív együttműködés elősegítése, ezenfelül az, hogy a közös munkák során irodalmárok és képzőművészek megismerjék egymást, de arról a szellemi potenciálról és akaratéről is tudósítani kívánunk, melyet a fiatal vajdasági magyar művészgeneráció aktív szerepvállalása tükröz. Ahogyan a *Rituális labdajátékok* (Faragó Kornélia szerk.: *Rituális labdajátékok. Híd-antológia*. Forum, Újvidék, 2010) című, a *Híd* fiatal alkotóit felvonultató gyűjteményes kötet utószavában Szabó Szilvia fogalmaz, „az azonos és a különböző egysége konstruálta az antológiát”, ugyanúgy e két tényező együttállása sarkallt bennünket a Híd Kör térfogatának vizuális művészetek irányába történő tágítására.

A Híd Körnek a kulturális heterogenitás felé tanúsított érzékenységét mind a Híd Kör Art bemutatkozó kiállításának eddigi helyszínei – a vajdasági magyar kultúra különböző szegmenseinek kiemelkedő gyűjtőterei: a szabadkai klein house social bar & art gallery, a topolyai Juhász Erzsébet Könyvtár, valamint az Újvidéki Színház –, mind pedig a tárlat megnyitására vállalkozó Szarka Mándity Krisztina művészettörténész, Gázsó Hargita múzeumpedagógus és Patócs László irodalmár megközelítéseinek sokrétűsége egyaránt reprezentálják. E törekvések körvonalazzák azokat a stratégiákat, amelyekhez a jövőben is igazodni kívánunk.

Brenner János – Fehér Dorottya